

и **Къси**, съ чл. **Късия**(тъ), **Късата**, **Късото**, **Къситъ** короткий; краткий: Дълга е година, къса е градина. Ч. 154. Каса (къса) невѣста съ длога кралица? Игла-та. Ч. 122. (им.). Противны-ты электричества ся съединять по най-късый путь. Л. Д. 1869 р. 82. Късъ пѣтель пиленце. Кп. 73. Късб прасѣ прѣсо пасѣ. ум. **Късичекъ** пр. коротенький: Цвѣти-та на чайно растеніе стоять на късички опашчици по 2—3 въ жгли-те на листа-та. З. 203. Жаба-та има единъ късичекъ каналъ, най много двѣ пати толкова джлѣгъ, колко-то тѣло-то и. Л. Д. 1876 р. 57. нар. **Късо** коротко, кратко: На късо да речемъ. Бог. 175.

Късъ с. м. кусокъ, ум. **Късче** с. с. кусочекъ. **Късовци** мн. ч.: Томузъ късъ, ономузъ късъ, менъ голъ прѣстъ. Ч. 231. Че при кадиѣ отиде Та нѣго отъ харемъ извѣди, Край Димота го извѣде, Къс по къс скъ го рѣзали. Д. 52, 36—39. Едно малко късче пергаментъ. Л. Д. 1873 р. 128. Паница-та са разбила на късчета. Л. Д. 1876 р. 182. Къту замѣскъть тѣсто обично както ся мѣси хлѣбъ, раздѣлѣть го на кѣхчета. Пк. 37. Жаба-та може да гложде, но само малки късовице месо може да гѣлта, защо-то гжрло-то и е много тѣсно. Л. Д. 1876 р. 57. **Късъетъ** пр. тоже что късъ: Ношъ-ть му беше късакъ и правъ а жунитъ му бѣха малки. Р. А. 106.

Кътамъ ил. дл. берегу: Това сѣмя (ва пипируды) паstryжъ и кѣтъ прилѣжно за догодинъ, държаще го на умѣренѣ тоplинѣ. Пк. 66. Отъ всички общини у насъ само една-та Загорска Община е, коя-то умѣе да кѣта общественни-ты си работи въ всяко отношеніе по добрѣ отъ всяка друга. Л. Д. 1872 р. 260.

Кътенъ пр. отъ кѣтъ, въ выраж. **Кътенъ зѣбъ** коренной зубъ: Зѣби-тѣ споредъ видать си са дѣлять на прѣдни, кѣтни и помежду тѣхъ кучешки-ты. Л. Д. 1870 р. 84. (ср. смѣд.).

Кѣтникъ с. м. коренной зубъ: Младо момче! Останале му (само) два кѣтника. Говоратъ томува, който казва че є младъ; а зѣби-те му изпадале отъ старость. Кп. 79. Изникватъ кѣтники на брой дванадесѧтъ лебели зѣби. Л. Д. 1872 р. 144.

Кѣтнѣ ил. сов. трону: Ако видимъ, че не имъ поима срѣдце и имъ става злѣ кога гы силимъ съ такъва юстie, то по-добрѣ е да гы не кѣтнемъ. Л. Д. 1872 р. 138. Азъ ви сѫвѣтовамъ да не ходите вече при нея и дая не кѣтнете. З. 49.

Кѣтъ с. м., съ ч. **Кѣтѣтъ**, мн. ч. **Кѣтове** и **Кѣтища** 1) уголъ: За кого-то нѣма нити кѣтъ на землѣ-тѣ, нити място въ срѣдца-та. Р. 85. Тяжко ономува, кой-то си губи врѣмѧ полѣгнѣль въ кѣти съ кръстосаны рѣцѣ. Л. Д. 1871 р. 231. Широка пещъ съ кѣтове и задкѣтове. Тб. 6. Хубавы-ты уста да сѫ распраны така, что-